

zákonného předpisu, který by bránil zápisu vojenské osoby z povolání v činné službě jako veřejného společníka k zastupování oprávněného. Předpisy čl. 418—422 služ. řádu A-I-1 vydaného rozkazem presidenta republiky jako nejvyššího velitele branné moci, které upravují stavovské povinnosti příslušníků vojenského stavu z povolání, neustanovují omezení způsobilosti vojenských osob k právním jednáním vůbec nebo v určitém směru, jak ustanovilo na př. císařské nařízení ze dne 3. července 1852 č. 138 ř. z. o směnečné způsobilosti vojenských osob.

Čís. 15532.

K § 295 obč. zák. a § 252 ex. ř.

Stromky, pěstované pachtýřem na zpachtovaném pozemku ve školce, jsou až do svého oddělení částí pozemku.

(Rozh. ze dne 22. října 1936, R II 466/36.)

P r v ý s o u d zrušil z úřadu mobilární exekuci stran zabavených stromků, ježto je považoval podle § 295 obč. zák. za příslušenství nemovitosti, na níž jsou zasazeny a protože podle § 252 ex. ř. příslušenství nemovitosti, které jest na ní (§§ 294 a 297 obč. zák.), smí do exekuce vzato býti toliko s touto nemovitostí. **R e k u r s n í s o u d** zrušil usnesení prvního soudu. **D ů v o d y:** Za příslušenství podle ustanovení §§ 294 až 297 obč. zák. jest pokládati věci, které s hlavní věcí jsou tak spojeny, že jich bez porušení oddělití nelze, dále takové, bez nichž se hlavní věci užívati nedá, a posléze takové, které vlastník ustanovil k trvalému užívání věci hlavní. Tyto předpoklady nejsou zde dány. Jak ze zájemního protokolu vysvítá, jsou zabavené ovocné stromky ve školce a na pozemku povinnými pachtovaným. U pachtýře se nedá předpokládati úmysl určití ovocné stromky ve školce na pachtovaném pozemku za jeho příslušenství. Ovocné stromky zasazené v zemi se dají bez porušení vyjmouti. Ze zkušenosti jest známo, že stromky ve školce jsou určeny jednak k rozsazování, jednak k prodeji, tedy nikoliv k tomu, aby se jich ve školce užívalo. Z toho vyplývá, že zabavené ovocné stromky zasazené ve školce pozemku povinnými pachtovaným nelze pokládati za příslušenství nemovitosti, na níž jsou. Mobilární exekuce na ně jest přípustná.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Všecky vývody, jimiž se v napadeném usnesení dovozuje, že zabavené stromky nejsou příslušenstvím pozemku, jsou bez významu, poněvadž rekursní soud přehlíží, že v souzeném případě nejde o příslušenství v užším slova smyslu, nýbrž o pouhou součást věci. § 294 obč. zák. mluví o příslušenství v širším slova smyslu zahrnuje do něho

především přírůstek věci, dokud není od ní oddělen (tedy součástí věci), a teprve pak určuje, za jakých podmínek jest vedlejší věci považovati za příslušenství věci hlavní (tedy příslušenství v užším, pravém slova smyslu). Součástí věci jsou za všech okolností jediným právním celkem s ostatní věcí a sdílejí její osud; u nemovitostí stanoví § 295 obč. zák. výslovně, že tráva, stromy, plody a jiné upotřebitelné věci, které země na svém povrchu plodí, zůstávají tak dlouho nemovitým jměním, dokud nebyly od země a půdy odděleny. Stromky pěstované ve školce jsou podle tohoto zákonného předpisu až do svého oddělení součástí pozemku, v němž jsou zasazeny a nemají samostatné právní existence. Je zcela nerozhodné, že v souzeném případě jde o stromky pěstované na cizím zpachtovaném pozemku za tím účelem, aby byly postupně vyrývány a rozprodávány, neboť podle autentické interpretace § 295 obč. zák., které musí býti za všech okolností dbáno, nastane přirost již zapuštěním kořenů jakékoliv rostliny či plodiny do země, při čemž je lhostejné, stalo-li se toto zapuštění kořenů vůbec lidským přičiněním či bez něho. Nezáleží tedy na tom, kdo stromky zasadil, zda je zasadil na svém pozemku či na cizím, ani za jakým účelem se tak stalo. Dokud jsou stromky v pozemku, nelze na ně vésti exekuci jako na věci movité a musí vymáhající věřitel použití k svému ukojení jiných prostředků, kterých mu poskytuje exekuční řád. Rozhodnutí č. 14348 Sb. n. s. se na souzenou věc nehodí, ježto se týká jiného případu.

Čís. 15533.

K otázce žalobního petitu v žalobě na zrušení majetkového společenství a jeho rozdělení na základě sjednané dohody.

(Rozh. ze dne 22. října 1936, Rv II 874/34.)

P r v ý s o u d zamítl žalobu, již se domáhaly žalobkyně výroku, že se společenství stran nemovitosti zapsané ve vl. čís. 76 a 207 mezi spornými stranami zrušuje a nařizuje se rozdělení tohoto společného nemovitého majetku v tom smyslu, že žalobkyni Žofii Š-ové připadá do výhradního vlastnictví nemovitost zapsaná ve vl. čís. 76, žalobkyni Františce Ch-ové západní část jednoho pozemku v určité výměře a žalované Anežce C-ové zbytek nemovitosti zapsané ve vl. čís. 207, a to tak, že hranici mezi pozemkem připadajícím žalobkyni Františce Ch-ové a žalované Anežce C-ové bude přímka probíhající od jihu na sever rovnoběžně s hranicí mezi dvěma jinými pozemky, dále že jest žalovaná povinna trpěti, aby žalobkyně Františka Ch-ová dala společným nákladem se žalovanou provésti zeměměřičem rozdělení nemovitosti zapsané ve vl. čís. 207 a vyhotovení příslušných a potřebných geometrických nákresů. **O d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby. **D ů v o d y:** Po úmrtí Jana K-y, jenž byl spoluvlastníkem vl. čís. 76 a 207 s Marií K-ovou k ideální polovici obou vložek, došlo mezi Marií K-ovou, vdovou